

34. vuosikerta

2/2003

Sössö

Paluu perinteisiin!

Vaikuta!

Vaikka olin ollut vuoden apusössönä lehden toimituksessa, toi päätoimittajuus aivan uusia näkökulmia lähden tekoon. Nyt kahden kuukauden kuluttua siitä, kun aloitimme lehden suunnittelun, on tämän lehden teon arki valjennut minulle. Viime vuoden päätoimittaja sanoi kerran, että lehden teko on sykäyksellistä. Minusta alkaa tuntua, että homma muistuttaa päivä päivältä enemmän opiskelua. Kokeet ovat vain muuttuneet deadlineiksi, kurssit lehdiksi. Mutta tätä ei noin vaan voi lykätä aina seuraavaan tenttikauteen. Viime vuoden päätoimittaja kehoitti myös luottamaan ihmisiin vain tiettyyn pisteeseen asti, kun oli kyse luvatuista jutuista. Täytyy sanoa, että olen iloisesti yllättynyt: kirjoituksia on sadellut todella kiitettävästi. Lehdessä ei tähän mennessä ole ollut jutuista pulaa ja sivumäärä on pysynyt runsaana, vaikkei se mikään itsetarkoitus olekaan. Kiitos siitä kiltalaisille!

Kaikki valveutuneet opiskelijat ja muutkin lukijat ovat varmasti huomanneet, että eduskuntavaalit lähestyvät.

Suurinta huvia heti formulakisojen ja hiihtokilpailuiden jälkeen. Kansa ei silti taida vaivautua vaaliurnille yhtään sen sankemmin joukoin kuin viimeksikään, vaikka sen oikean ehdokkaan valitsemisen luulisi olevan nyt helpompaa kuin koskaan, kiitos vaalikoneiden ja muun median. En millään jaksaa sulattaa sitä, että joku jättää äänestämättä vedoten esim. siihen, että sopivaa ehdokasta ei vaan löydy. Eikö nyt internetin aikakaudella ole helppoa ottaa se hiiri kauniiseen käteen ja alkaa näpytellä puolueiden sivujen osoitteita webbiselaimeen. Hyvin monella ehdokkaalla on jopa omat sivut puolueen sivun lisäksi, jossa voi sitten tuoda ilmi omia ajatuksiaan. Näin minä ainakin löysin oman ehdokkaani.

Nyt kun kerran olen päässyt vauhtiin puhumaan vaikuttamisesta, niin jatketaan vielä vähän. Eikös se niin mene, että jos jätät äänestämättä, niin jälkeensä on turhaa kiukutella. Jos jonkin pitäisi opiskelijaa kiinnostaa, niin ainakin opiskelu. Siihenkin voi vaikuttaa - palaute-ryhmillä. Jostain kumman syystä killan

opintomestarilla ja -kisällillä on vuodesta toiseen vaikeuksia löytää asiasta kiinnostuneita opiskelijoita. Vai onko joku muka sitä mieltä, että missään osaston kurssissa ei muka olisi parantamisen varaa? Kyllä niihin palauteryhmiin pääsee varmasti keskenkin osallistumaan, ja esim. nyt lukukauden välissäkin aloittaa fysiikka IV:n ryhmä. Turha jälkeensä tulla valittamaan.

Päätoimittaja
Antti Karilainen

**Ajan hengen mukaisesti
populismiin sortuva
Sähköinsinöörikillan
äänenkannattaja**

sposti: sosso@tky.hut.fi

web: www.tky.hut.fi/~sik/sosso/

Painos 1000 kpl

Toimitus

Päätoimittaja

Antti Karilainen (aokarila@cc.hut.fi)

Toimitussihteeri

Tuomas Sauliala (tsaulial@cc.hut.fi)

Apusössöt

Jaakko Seppänen

Pyry Ekholm

Mikko Jäntti

Vapaat

A.M.

T.L.

Ulkomestari Outi Koski

Julkaisija

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikillan ry

Otakaari 5 A

02150 Espoo

puh: (09) 451 2211

fax: (09) 460 224

Paino

Scanseri Oy, Helsinki

Materiaalin toimittaminen

Sössö noudattaa sananvapautta hyvän maun rajoissa. Lehti on kaikille kiltalaisille avoin ja kaikki jutut pyritään julkaisemaan. Mikäli toimitettu materiaali on riittävän arveluttavaa, otetaan vastaava henkilö vakituiseksi toimittajaksi.

Materiaalin julkaisu

Jutuntynkää voi toimitella:

- Ensisijaisesti spostitse

sosso@tky.hut.fi

- Kiltahuoneen hallituskoppiin sössölöttöön

- Päätoimittajan riippariin (Antti, S2)

- Henkilökohtaisesti toimittajille

Aineisto toimitetaan disketillä tai sähköpostilla, kuvat ja muut suuremmat esineet sellaisenaan. Merkitty omaisuus (nimi ja vuosikurssi) palautetaan riippareihin.

Sössö 2/2003

*Kyl voi niinku dokaa jos on joku
syy dokaa.
- Neropatti*

Kannen kuva:
Tuomas Sauliala

Sössö 2/2003

- 4 **Ilmoitus, läppä, oikaisut**
- 5 **SIK:n pöytäkirjakooste**
Mitä SIK:n hallitus ja valtuusto ovatkaan tänä keväänä jo ehtineet päättää.
- 6 **Mikä ihmeen Øhlhäfv?**
EKAK från Sverige tuli näyttämään miten olutta juodaan.
- 8 **Vuosijuhlintaa 82. kerran**
Potentiaalilin tasaus 82 - kuinkas sitten kävikään.
- 10 **Pota 82:n satoa**
Potentiaalilin tasaus 82 - mitäs sitten saatiinkaan lahjaksi
- 12 **Club Electronica täytti pyöreitä**
- 13 **Tähti on sammunut**
- 14 **Siperiassa ei WLAN toimi.**
Sössö tutkii slafkan WLAN-tarjontaa.
- 16 **Politrucki ryhtyy kapitalistiksi**
- 17 **Praha, Tsekin ylpeys**
Kaksi-osaisen sarjan ensimmäisessä pätkässä käydään läpi mm. Prahan historiaa.
- 20 **Tuore DI Sanna Davidsainen turisee**
- 21 **Utrikesmestarens tänkar**
- 22 **Mikroelektroniikkakeskus Micronovan avajaiset**
- 24 **Proffatreffeillä Heikki Hämmäinen**
Hämminen täyttää slafkan tuoreimpia professuureja.
- 26 **LC Helsinki geht Aachen**

Kesäkurssi BEST:in tapaan

- hauskanpitoa ja uuden oppimista

Mikä BEST on?

BEST on toistakymmentä vuotta vanha euroopnalaajuinen tekniikan alan opiskelijoiden järjestö, joka toimii noin 60 jäsenyliopistossa. Lyhenne BEST tulee sanoista Board of European Students of Technology. Jokaisessa jäsenyliopistossa toimii paikallinen BEST-ryhmä. Nämä vastaavat suurimmaksi osaksi BEST:in järjestämästä toiminnasta. Teknillisessä Korkeakoulussa toimiva BEST-paikkalisryhmä on nimeltään BEST Helsinki. BEST:ssä on myös kansainvälinen taso ja yhdeksän tiimiä, mutta näiden toiminta ei yleensä ole näkyvää suurimmalle osalle BEST:in tapahtumiin osallistuvia.

Kesäkurssit

Kesäkurssit ovat BEST:in päätoimintamuoto. Sellaisia järjestetään joka kesä puolensataa eri paikallisryhmissä. Kesäkurssit ovat oiva mahdollisuus pitää hauskaa ja oppia paljon uusia asioita innostavassa oppimisympäristössä. Kurs-

sit kestävät noin kaksi viikkoa, ja koko ajalle on suunniteltu ohjelmaa. Tyypillisesti kurssilla voi opetettavan aiheen lisäksi tutustua tehokkaasti paikalliseen kulttuuriin sen eri muodoissa, kuten maan historiaan, kieleen, kulinariisiin, juomakulttuuriin, ylioppilaskuntaan jne. Painotukset eri osa-alueissa tietysti vaihtelevat järjestävästä BEST-paikkalisryhmästä riippuen. Tämä johtaa monipuolisuuteen ja ainutkertaisuuteen kullakin kesäkurssilla, joten osallistujasi BEST:in kurssille saat unohtumattomia elämyksiä. Hakiessasi kesäkurssille edessäsi on varsinainen runsaudenpula. Kesäkurssin osallistumismaksu on korkeintaan 50 euroa, ja matkat edestakaisin täytyy maksaa itse. Muuten kurssi on kahden viikon täysihoito, josta ei tarvitse maksaa mitään lisää. Yleensä kullekin kurssille osallistuu monen eri tekniikan alan opiskelijoina, joilla on yhtälailla kiinnostusta opetettavaan aiheeseen ja muuhun järjestettävään toimintaan.

Kesäkurssisauna

Toivottavasti sytyit nyt BEST:in kesä-

kurssiasialle, ja haluat tietää lisää. Sitä varten järjestetään BEST Helsingin kesäkurssisauna 26.3.2003 klo 17:00 alkaen Jämeräntaival 3A:n sitsisaunassa (yläkerroksessa).

Saunaan ovat tervetulleita kaikki asiasta kiinnostuneet tai kesäkurssille ilmoittautuvat. Tarjolla tulee olemaan pientä purtavaa ja juotavaa.

Katso!

<http://www.tky.hut.fi/~best/>

Kysy!

best@tky.hut.fi

Henk.koht.

Pahoittelut, Transformaattori, että emme voineet julkaista artikkeliasi. Vaikka Sössössä ei käytännössä ole julkaisukynnystä, artikkelisi oli turhan pienelle piirille.

- Toimitus

Oikaisuja

Sössön 1/2003 -numeron apinalaatikossa mainittiin virheellisesti lehden painoksen olevan 1150. Oikea painos on 1000.

Sivulla 4 oli kirjoitusvire. SIK:n PJ:n oikea nimi on **Jussi-Pekka Parkkari**.

Sivulta 9 puuttui xTMK-jutun yhteydestä kuvaajat **Mika Isosaari** ja **Emmi Rautkylä**.

Edelleen saman niteen sivulta 17 puuttui rivi; pikkukuvassa oli **Outi** vasemmalla ja **Venla** oikealla.

Päätoimittaja Antti Karilainen (nimeä ei ole muutettu) vastaanottaa rangaistusta virheistä.

Läppä

- Se on semmoinen langaton. Toimiiks se?
Sankarillinen ATK-ylläpitäjä sähköosaston aaltoverkosta.
- Mä haluaisin kuvan siitä, kun Teemu [Lepola] tulee Lauran [Anttila] syliin.”
Tiedotuskisällä **Antti Mattila** PoTan pääjuhlassa.
- Säkö täällä edustat sikkää? No voi helvetti.”
TKY:n liikuntasiihteeri **Olli Visuri** apusössölle Kondensatio 112:n silliksellä
- Saunat on kylmänä ja perunat jäässä”
Vuoden 2002 Excuvastaava **Ville Nieminen** PoTan JaJatkoilla
- Sauna ei vedä - EVVK; takka ei vedä - EVVK”
PoTa-tirehtööri **Mikko Hiekkataipale** PoTan JaJatkoilla.
Itseasiassa puusaunan hormi veti oikein hyvin ja löylyt olivat makoisat.
- Hei te kaks, hankkikaa [oma] hallituskoppi.”
Excuvastaava **Tuomo Malkamäki** apusössölle ja ulkomestari Outi Koskelle.
- Onks tää sillis?”
Jo pari tuntia PoTa silliksellä juhlinut isäntä **Lennart Sandström**.
- Juteltiin tuossa Isosaaren ja Variksen kanssa pari tuntia, että perkele kun on kiire ja mihinkään ei ehdi.”
Sössön toimitussiihteeri **Tuomas Sauliala** nettikahvilassa jumittamisesta.

Päätökset koonnut: Pyry Ekholm
Kuva: Tuomas Sauliala

SIK:n pöytäkirjakooste

Koostesarja hallituksen ja valtuuston kokouksista alkaa. Katso mihin suuntaan ollaan kilttaa viemässä ja minkälaisia asioita päättävissä elimissä liikkuu.

Tässä numerossa Sössö aloittaa jälleen muutaman vuoden takaisen pöytäkirjakooste sarjan, jossa julkaistaan killan hallituksen ja valtuuston tärkeimpiä päätöksiä. Täydelliset pöytäkirjat ovat saatavilla kiltahuoneen hallituskopissa ja niitä saa käydä katsomassa. Myös killan virallisella ilmoitustaululla on pöytäkirjanippu. Tässä ensimmäisessä jutussa onkin tavaraa kahden edestä, ensimmäiseen numeroon, kun ei koostetta ehditty tehdä. Suosittelen pöytäkirjojen katsomista, ja myös itse kokouksissa käymistä, mm. hallituksen kokousten toimikuntakuulumiset puuttuvat tästä jutusta kokonaan.

Valtuusto

SIKV 1/2003 2.12.2002 ja 16.12.2002

- Valtuusto valitsi joukostaan puhemieheksi Aki Silvennoisen ja varapuhemieheksi Mika Isosaaren.
- Killan hallituksen 2003 puheenjohtajaksi nimitettiin Jussi-Pekka Parkkari.
- Kahden viikon kokoustauon jälkeen voitiin nimittää killan muu hallitus ja toimihenkilöt. Esitellyt löytyvät Sössön numerosta 1/2003.
- Todettiin neljä henkilöä hallitukseen nimitettyinä esteelliseksi toimimaan valtuustossa ja valtuusto vajaaksi. Täydennysvaalit olivat tiedossa.

SIKV 2/2003 26.2.2003

Vuosikokous

- Valtuustoa kävivät tervehtimässä oltermanni Jorma Kyyrä ja TKY:n kiltakum-

mi Jussi Vesala.

- Merkittiin tiedoksi hallituksen selonteko toiminnastaan.
- Valtuusto merkitsi tiedokseen killan vuoden 2002 toimintakertomuksen.
- Merkittiin tiedoksi tilinpäätös ja tili-kertomus.
- Myös tilintarkastajien lausunto merkittiin tiedoksi.
- Valtuusto hyväksyi vuoden 2002 tilinpäätöksen.
- Vuoden 2002 hallitukselle myönnettiin vastuuvapaus.
- Valtuuston päätöksellä killan jäsenmaksu on 5 euroa.
- Hyväksyttiin budjetti vuodelle 2003.
- Valtuusto nimitti kulttuurivastaavat.

Hallitus

SIKH 01/2003 6.1.2003

- Hallitus valitsi ensiksi itselleen vpj:ksi rahastonhoitaja Tuomas Mäkelän.
- Päätettiin killan tilien ja tallelokeron käyttöoikeuksista.
- Hallituksen vakiokokousajaksi päätettiin maanantai klo 10.

SIKH 2/2003 13.1.2003

- Hallitus valitsi halopedit, eli osaston hallinnon opiskelijaedustajat.
- Skillan vuosijuhlaedustajat valittiin myös.

SIKH 3/2003 20.1.2003

- Kulttuurivastaavan viran hakuaika DL oli kokouspäivänä, hakemuksia oli saatu yksi.
- EESTEC toimihenkilöt olivat ulkotoimikunnalla tiedossa.
- F-Automaatit oli lähettänyt karkkikoneesta tarjouksen.
- Hallitus päätti täydennysvaalilautakunnan kokoonpanon.
- Käytiin läpi nippu vuosijuhlakutsuja.

SIKH 4/2003 27.1.2003

- Hallitus päätti vuokrata kiltiksen karkkikoneen F-Automaatit yhtiöltä ja täyttää sitä itse.
- Hallitus päätti esittää valtuustolle tilipäätöksen.
- Sonera-excun vuosikurssikiintiöt lyötiin lukkoon.

SIKH 5/2003 3.2.2003

- Hallitus päätti myöntää ProSIK:n Ville-Hermannin Kilpiälle.
- Kulttuurivastaavan viran hakuaika oli mennyt umpeen, yksi tiimihakemus oli jätetty määräaikaan mennessä.
- Skillan vuosijuhlille päätettiin lähettää neljäskin edustaja.

SIKH 6/2003 10.2.2003

- Hallitus totesi PoTan tulleen turhan nopeasti, ja päätti siirtää PoTa 83:n viikkoa myöhemmäksi.
- Killalla on 2172 jäsentä, jotka hallitus hyväksyi killan varsinaisiksi jäseniksi täydennysvaaleja varten päivitetyn listan mukaisesti.

SIKH 7/2003 18.2.2003

- SIK oli saanut yhden ilmaisen KIK:n jäsenyyden. Tämä luovutettiin perinteen mukaisesti hovimestarille.
- PoTa oli mennyt hyvin, kupruista huolimatta...

SIKH 8/2003 24.2.2003

- Hallitus päätti pitää pelkän riipparin hinnan kuudessa eurossa, tämä siis koskee niitä, jotka eivät ole killan jäseniä.
- Megazoneen lähteviä tuetaan niin, että lippu maksaa killan jäseniltä 5 € ja muilta normaalin hinnan.
- Hallitus päätti esittää valtuustolle toimintakertomuksen ja -suunnitelman.

Mikä ihmeen Øhlhäfv?

**Kaksi hutkivan
journalismin edustajaa
lähti ottamaan
selvää mitä tuo outo
kirjainyhdistelmä,
jota kukaan ei osaa
kirjoittaa, pitää
sisällään. Varoitus,
tämä artikkeli
käsittelee olutta, jos
aihe loukkaa tai etoo,
älä lue enempää.**

Teksti: A.M. ja T.L.

Kuvat: Tuomas Sauliala

On leuto torstai-ilta, 13. päivä helmikuuta 2003. Luennot ovat tältä päivältä ohitse, ja on enää muutama tunti tuohon mystiseen tilaisuuteen, josta saimme jo esimakua matematiikan luentotauolla. Mielessä siintää kylmä huurteinen, joka huhujen mukaan liittyy iltaan hyvinkin vahvasti. Kyse on ilmeisesti oluenjuontikilpailusta, jos lähtemme eivät jälleen kerran ole väärässä. Siispä kaksipäinen joukkomme suuntaa kohti Siwaa, josta mukaamme tarttuu elintärkeää harjoitusmateriaalia. Kiltiksellä vietetyn harjoitusession (sisälsi kaljaa ja saippuaoopperoita) jälkeen kello alkoi olla jo hieman vaille Øhlhäfv, joten suuntasimme horjuvin askelin kohti kinkereiden näyttämöä, Smökkiä.

Sarjoja jokaiselle sormelle?

Epäilyksistä huolimatta meidät päästettiin sisään (onneksi ovella oli tuttu mies) ja iloksemme huomasimme että harjoitusmateriaalin myynti oli täälläkin päässyt jo alkuun. Harjoitushan tunnetusti tekee mestarin, liikaharjoitus puolestaan saattaa ns. pöydän alle-tilaan. Silmät pyöreinä (ja erittäin seisovina) seurasimme kun ruotsalaisen ystävyysjärjestömme Elektroteknologsektionens Kalle Anka Kommitté:n jäsenet heevasivat mallasjuomaa kurkkuunsa

Tandemheivaus kahdella pullolla ei ollut kilpailulaji, vaan näytös.

uskomattomia määriä lähes valonnopeudella. Seuraavaksi selvitimme kaikki mahdolliset sarjat joihin osallistujilla oli mahdollisuus osallistua. Pitkän tutkimisen ja muutaman oluen jälkeen selvisi että sarjoina ovat 0,33:n pullo, 0,5 ja litran tuopit ja joukkuekilpailu. Jäimme jännittyneinä odottamaan tulevia suorituksia ja joukkuekilpailua, johon joku meidät sai ylipuhuttua.

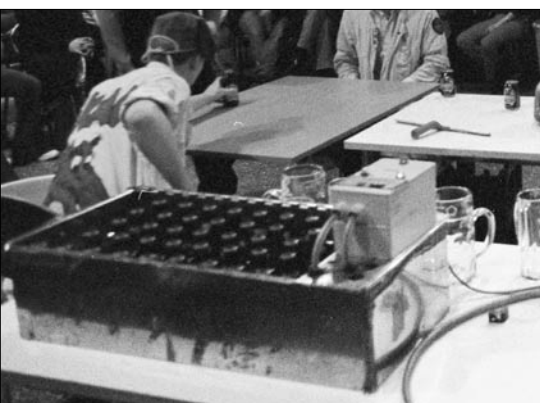
Mitä ihmeen sääntöjä?

Kun pullosarja sai vihdoinkin alkunsa, todistimme pettyneinä alkoholin väärinkäyttöä. Virallisten sääntöjen mukaan pulloon sai jäädä olutta (lähinnä vaahtoa) pieniä määriä, ilman että suoritus hylättiin. Suoritusta ja sen oikeellisuutta, minkä määrittävät monet mystiset säännöt, valvoivat ruotsalaiset ystävämmme, alan hilpeät ammattilaiset. Pullosarjassa

ei riittänyt pelkästään nopea nieleminen, vaan pulloon piti saada nopea ulosvirtausnopeus saattamalla neste pyöriään liikkeeseen. Tämä tapahtui pulloa pitävää kättä hurjasti heiluttaen, samalla kun tuo ah niin maittävä mallas virtasi alas kurkusta.

Olutta, olutta ja olutta

Tuoppi- sarjoissakin nähtiin huimia tuloksia, joista maininnanarvoinen on ainakin Opintomestarin tyylinäyte jossa edellinen ennätys naisten litran sarjassa parani uskomattomasti useita kymmeniä sekunteja, murto-osaan aikaisemmasta. Lisäksi täytyy mainita Ulkomestariimme oluenjuontikapasiteetti huomattavan suureksi. Illan tulokset ovat nähtävissä tämän lehden sivuilla, sillä muistimme illan yksityiskohdista on jokseenkin hämärän peitossa. Ilta jatkui vielä jouk-

JP ja Outi heivasivat. Alimpana oluenlämmityskone.

kuekilpailulla, johon sai myös osallistua yhden miehen joukkueena. Olutta hävisi vatsoihin megalomaanista tahtia, ja yllättävää kyllä sitä poistui ns. ylätiestä huomattavasti vähemmän kuin edellisinä vuosina. Joukkuekilpailunkin jälkeen monille maistui vielä olut, jopa Maggelle, joka jälleen hoiti joukkuekilpailun yksin, ja vielä nopeammalla ajalla kuin useimmat joukkueet.

Pöydän alta huomiseen

Illasta jäi erittäin hyvä ja mallaksinen maku suuhun, sillä Suomi-Ruotsi juomaottelunkin urheat suomalaiset hoitivat kunnialla ja voittivat ylivoimaisesti. Jatkoiille horjuivat harvat ja valitut, muiden mennessä odottamaan ihanaa tulevaa aamua. Kaikkien mielessä kyti kuitenkin ajatus - Ensi vuonna vielä paremmin ja nopeammin!

Øhlhäfv i Otnäs

Flaska 33cl

1.	Magge	5.4
2.	J-P Parkkari	5.8
3.	Juuge	6.4
4.	AJ Niemi	6.4
5.	Lari	9.896
6.	Pelisepi	28.336
7.	Ari	58.940
	Juha	-
	Lenni	-

Flaska 33cl Emilia

1.	Outi	16.532
	Venla	-
	Tiina	-
	Anna	-
	Heidi	-

Sejdel 0.5L

1.	Mikko J.	4.475
2.	T.Speeti	4.819
3.	Perkka	5.361
4.	Hoo Hoo	5.410
5.	J-P Parkkari	6.400
6.	Saku Partanen	6.525
7.	Aleksi	7.041
8.	AJ Niemi	7.085
9.	Jaakko	9.483
10.	Juhis	12.198
11.	AK	13.272
12.	Panu H.	19.933
13.	Tuomas S.	19.958
14.	Antti K.	29.429
	Pekka V.	-
	Mattie R.	-
	Mikko M.	-
	Partanen J.	-
	Mika	-
	Mikko	-
	Jussi Väisänen	-

Sejdel 0.5L Emilia

1.	Outi	8.809
2.	Henna	11.298
3.	Salla	12.547
4.	Kaisa	12.665
5.	Anna	17.393
6.	Emmi	18.561
	Saara	-

Lagtävlingar (1x1L, 2x0.5L, 1x33cl)

1.	Magge + Juuge	34
2.	Klankkala	50
3.	Tiedotus X	62
4.	SIK H -03	80
5.	PTMK	81
6.	Haitarimusiikkia	98
7.	SIK H -02	107

Sejdel 1.0L

1.	Hoo Hoo	9.528
2.	T. Speeti	10.729
3.	Perkka	12.140
4.	Saku Partanen	12.835
5.	Aleksi	12.952
6.	J-P Parkkari	16.862
	Aki	-
	Kalle	-
	Mikko J.	-
	Mikko	-
	Jussi Väisänen	-

Sejdel 1L Emilia

1.	Sini	18.909
2.	Outi	22.771
3.	Emmi	43.476
	Anna	-
	Heidi	-
	Venla	-

Landskamp (1x1L, 2x0.5L, 1x33cl)

1.	Finland	29.415
2.	Sverige	38.356

Vuosijuhlintaa 82. kerran

Tulevat ja nykyiset sähkö-DI:t juhlistivat Sähköinsinöörikiltaa vuosijuhlissa 82. kerran. Tällä kertaa pääjuhlan seiniä piteli pystyssä Paasitornin Paasisali, josta jatkettiin juhlintaa Casa Academicassa.

Teksti ja kuvat: Tuomas Sauliala

Enimmäkseen vuoden 2002 aikana kertynyttä potentiaalia alettiin tasaamaan lauantaina 15. helmikuuta kokkareilla Sähköosaston Nettikahvilassa. Suurin osa järkkäilytyöstä oli tässä vaiheessa jo onnellisesti takana päin. Tapahtumaa oli rakennettu suurelta yleisöltä pimennossa muun muassa kilpailuttamalla ravintoloita, hankkimalla tilat jatkoille ja sillikselle sekä haalimalla kokoon sopivat bändit eri sessioille. Niinpä juhla oli suunnilleen juhlimista vaille valmis.

Kokkarit sujuvat suunnilleen niin perinteisesti kuin ne vain voivat sujua. Ainoana poikkeuksena aikaisempaan lienee juhlamarsalkan sauva, jonka vuoden 2002 hallitus ojensi juhlamarsalkka **Miika Melamalle**. Kaukaisimmat vuosijuhlavieraat tulivat länsinaapurista, ei kuitenkaan Kirkkonummelta vaan Ruotsin Chalmersista. Tuoreinta kiltaa edusti Athene, joka oli muuttunut killaksi edellisenä päivänä. Vuosijuhlaharjoista lisää seuraavalla aukeamalla.

Hyvää ruokaa...

Varsinainen pääjuhla oli Paasitornin ravintolatilassa, Paasisalissa. Vaikka tapahtuma ei ollut aivan loppuunmyyty, 160 osallistujaa saivat tunnelman koko lailla tiiviiksi. Sali on sisustukseltaan varsin juhlava, mutta suuret kivi- ja betonipinnat tekivät tilasta turhan kaikuisan. Niinpä monen esiintyjän ja lukkarien puhe ja laulu meinasi kaikua epäselväksi puuroksi. Tämä tosiseikka ei tuntunut haittaavan juhlakansaa, sillä tunnelma

Lukkarit Saku Partanen ja Jussi Hynninen johtivat laulua. Ilon jakaa KIK:in Hanna Stammeier.

salissa lämpeni nopeasti.

Tällä kertaa myös tarjoilu hoitui täsmällisesti. Menu oli herkullinen, mutta joidenkin pieneksi yllätykseksi sen ehti melkein syömään lämpimänä. Konjakkipippurikastikkeen konjakkia ei kyennyt maistamaan enää siinä vaiheessa iltaa. Iltaa kohti tarjoilu alkoi muuttua entistä enemmän kiinteistä nestemäisiin artikkeleihin.

...ja puheita

Illan yritysedustajista tervehdyksensä

esitti Nokian rekryn **Miikka Nieminen**. Varsinaisen juhlapuheen piti Ericssonin toimitusjohtaja **Veli-Matti Mattila**. Muita illan puhujia olivat kiltamme puheenjohtaja **Jussi-Pekka Parkkari** ja valtuuston **Olli-Pekka Varis**, joka piti suorastaan komean puheen naiselle.

Illan edetessä laulu raikasi entistä useammin. Musiikkipuoli oli mukavan monipuolista; raskasta jousimusiikkia soitti FM, kevyempää päätä edusti Kan-teleduo. Vielä ennen jatkoille siirtymistä ehdittiin tanssiakkin Polyteknikkojen Sa-

Mustavalkoiset miehet pöntön takana. PoTa-tirehtööri Mikko Hiekkataipale tervehti juhlaansa, oikealla ylänurkassa Ville-Hermann Kilpiä hiljeni Pro-SIK -nimityksen ansiosta. Juhlapuheen piti Ericssonin Veli-Matti Mattila ja lopuksi naiselle puhui Olli-Pekka Varis.

JaJatkoilla käristeltiin kotimaisia lihatuotteita sekä takassa että uunissa. Sauna lämpeni vain puulla.

lonkiorkesterin tahdissa. Pitkän kaavan wanhoja tansseja ei tänä vuonna järjestetty, tanssilattia kun ei moiseen oikein soveltunut.

Paitsi juhlijat, myös henkilökunta vaikutti tyytyväiseltä juhlien etenemiseen. Ravintolan narikasta tavoitettu järjestyksenvalvoja **Tuukka** ei aikaisemmin ole ollut teekkareiden juhlissa järjestystä ylläpitämässä, mutta ilmoitti lähellä puolta yötä illan sujuneen suorastaan mainiosti, ilman järjestyshäiriöitä.

“Ihan mukavaa vastapainoa ovihommille”, Tuukka naureskeli.

Samoilla linjoilla oli tarjoiluhenkilökunnan esimies, asiakaspalvelupäällikkö **Maarit Kero**. Kero oli aikaisemmin päässyt ruokkimaan mm. Arkkitehtejä Kaapelitehtaalla. Kero kehaisi SIKiläisten olevan heidän kannaltaan parempia asiakkaita, mutta kritisoi jonkin verran joidenkin naisjuhlijoiden reippaita juomatapoja. Josko kyseessä olisi jonkinlainen näyttämisen halu, että mekin osataan, Kero pohdiskeli.

PoTa jatkui molemmin puolin Laajalahtea

Mutta ei koskaan niin hyvät vuosijuhlat, ettei raaskisi jatkoille lähteä. Jatkopaikkana toimi Casa Academica, jonne Elisa Communications oli tarjonnut ruokaa. Paikalla esiintyi myös Vepasto-merkkinen rock-orkesteri joka kaikesta päätellen oli varsin tyytyväinen yleisöönsä.

JaJatkoja pidettiin perinteiseen malliin Rantasaunalla, jossa myös taajuusmuuntaja palveli yhtä helpolla käyttöliittymällä kuin ennenkin. Rantasaunan tapahtuma ei mennyt ihan putkeen, koska isomman puolen sauna oli kylmänä, ja makkaranlämmittimenä toiminut takkatuli päästi savunsa sisäilmaan. Aplacin tarjoamat makkarat menivät kuitenkin hyvin suihin varajärjestelmänä toimineen uunin kautta. Huolellisen tuuletuksen ja pienen puolen puusaunan lämmityksen jälkeen aamu alkoi kuitenkin näyttää valoisammalta, ja tunnelma puusaunassa pysyi hyvänä.

Sisukkaimmat juhlijat jatkoivat virkistytymistä sunnuntiaamun silliksellä, joka vietettiin JMT 3A:n monitoimitilassa. Tunnelma jatkui suorastaan riehakkaana, ja luotettavat lähteet tietävät kertoa että vielä sunnuntain ja maanantain välisenä yönä potentiaalia tasattiin pitkin Otaniemeä.

Pota 82:n satoa

Teksti: Vesa Linja-aho

Kuvat: Pyry Ekholm

Pota 82 on jälleen kerran ohi ja enemmän ja vähemmän hauskojen muistojen lisäksi kiltta on monta (isoa, painavaa ja hyödytöntä) vuosijuhlahahjaa rikkaampi.

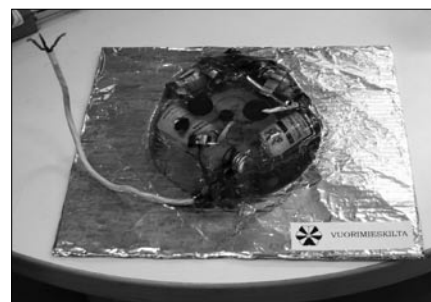
Kokosin tähän kuvagalleriaan kaikkein hauskimmat ja omaperäisimmät vuosijuhlahahjamme. Kaikkia tähän ei rajoitetun lehtitilan ja kiltatontun vetelyyden takia ole mahdollista laittaa. Osa lahjoista on sitäpaitsi jo juotu pois. BTW: Killan varastoissa ja vitriineissä on paljon vekkuleita lahjoja, joiden alkuperä on päässyt vuosien saatossa unohtumaan. Tiedätkö SINÄ jotain niistä? Mikäli vastaus on kyllä, käy pulauttamassa kiltatontun NettiPulauttimeen kaikki mahdollinen inhvormaatijo, jota SINULLA jostain lahjasta sattuu olemaan. Kiitos jo etukäteen!

Tämä sekalaisen näköinen häkkyrä tuli Sähköinsinöörikilta ry:ltä, eli Oulun sähköteekkareilta. Jakorasian todellista hyötykäyttöä.

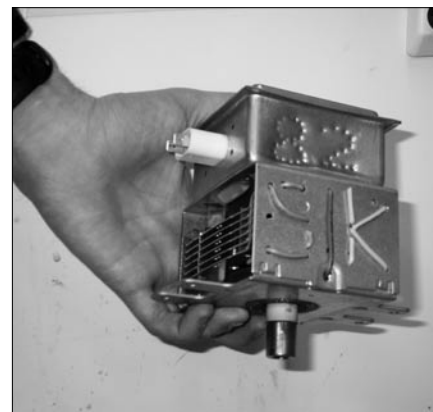
Ehdottomasti tarpeellisin lahja tuli lappeen Rannan sähköteekkareilta. Matto on ihailtavissa hallituskopin ovella.

Vuorimieskillalta saimme taatusti tarpeettoman, mutta hauskan setin hyytelöityjä viinapulloja.

Kopeda muisti meitä käteväällä eväretkisarjalla. Laatikkoa esittelee Vesa Linja-aho.

Fyysikot muistivat meitä magnetronilla (=vehje joka tekee mikroaaltosäteilyn mm. mikrouunissa ja tutkassa).

Viimeisenä muttei todellakaan vähäisimpänä: sihteeriopiskelijoiden "polvenlämmittintä" voi käydä ihmettelemässä kiltiksen seinällä.

Armaturuuri muisti meitä opintoviikolla eli nopalla. Voi jäädä allekirjoittaneelta kevään ainoaksi ;)

Teksti: Pyry Ekholm
 Kuva: CEle

Club Electronica täytti pyöreitä

Elektroniikan ammattiainekerho CEle täytti 10 vuotta. Juhlapäivä oli torstai 27.2.

Helmikuussa 1993 perustettu CEle oli alunperin elektroniikan- ja tietoliikennetekniikan suuntien opiskelijoiden yhdysiteenä toiminut ammattiainekerho. Yhdistyksen ykköslaji on elektroniikan alan yrityksiin ja uuteen tekniikkaan tutustuminen. CEle järjestää laatuun panostaen mm. saunailtoja ja exkursioita. Puheenjohtaja **Antti Ojapellon** sanoin, "Keskeisintä toimintaa ovat yritysillat, joissa jäsenistö pääsee tutustumaan vierailevaan firmaan leppoisissa tunnelmissa ruoan, juoman ja saunomisen lomassa." Kymmenvuotisjuhlan kunniaksi järjestettiin seminaari ja juhlasaunailta.

Skumppaa ja puheita

Juhlailta alkoi sähköosastolla kuohuviini tarjoilulla, jonka jälkeen päästiin seuraamaan kymmenvuotisseminaaria. Tapahtumista viimeisen kymmenen vuoden ajalta oli kertomassa Nokia mobile phonesin varatoimitusjohtaja **Antti Lääperi** sekä sairaalalaitteita valmistavan Datex-Ohmedan tuotekehityksestä **Bror-Eric Granfelt**.

Antti Lääperin aloitti näyttämällä kymmenen vuotta sitten markkinoille tulossa ollutta ensimmäistä GSM-puhelinta, joka oli kieltämättä aikamoinen tiliskivi. Kymmenen vuotta sitten tilanne Nokialla oli käytännössä lupaava tulevaisuus ja

talous pakkasella. Sittenkin Nokian markkinaosuus kännyköissä on kasvanut 10%:sta 38%:iin ja ainoa ennuste joka on edes jotenkin pitänyt paikkansa on puhelimien painon putoaminen. Samalla puhelimien valmiusajat ovat kasvaneet puolesta vuorokaudesta kolmeen viikkoon. Tulevaisuuttakin Antti ennusti, välttämättä mahdollisuutta, että Nokista tulisi myös maailman suurin kameravalmistaja.

Datexin Bror-Eric kertoikin sitten enemmän itse tekniikan kehityksestä. Kymmenen vuotta sitten ei suinkaan oltu kivikaudella. Tuolloin pintaliitoskomponentit olivat juuri tulossa, ja komponenttien integrointi oli jo kovassa vauhdissa. Kuluneiden vuosien aikana on menty kokoajan suuntaan, jossa komponenttien määrä pienenee ja komponenttitiheys kasvaa. Samalla myös piirikorttien kerrosmäärät ovat kasvaneet noin 2-6:sta jopa kymmeneen. Mukaan kuvaan ovat tulleet simulointi ja työkalujen korkea integrointi. Yleisesti ottaen elektroniikkasuunnittelijan toimenkuva on muuttunut viimeisen kymmenen vuoden aikana.

Erityisesti sairaalalaittepuolella ovat viranomaisten vaatimukset tiukentuneet, ja lähitulevaisuudessa mukaan astuva tuotteiden lyijyttömyysasetus aiheuttaa jo tuotekehityksessä harmaita hiuksia. Tulevaisuudessa piirien komponenttimäärä tulee putoamaan edelleen, tehoja pienennetään ja mukaan astuvat automaattiset testaukset.

Lisää puheita, hyvää ruokaa ja sauna

Seminaariosan päätyttyä siirryttiin juhlasaunalle. Paikalla oli PK:n kvartetti, jossa lauloi myös CElen istuva puheenjohtaja Antti Ojapello. Myöhemmin illasta saivat vieraat ihastella kemistien Can Can -ryhmää. Siinä ohessa pitivät puheensa Elektroniikkainsinöörien seuran hallituksen puheenjohtaja **Seppo Saastamoinen** ja CElen ensimmäinen puheenjohtaja **Aarno Pärssinen**, joka oli varsin tyytyväisen oloinen CElen nykyiseen tilaan ja toimintaan. EIS:n viirin lahjoittanut Seppo Saastamoinen kertoili EIS:stä ja jakoi jokusen kappaleen Suomen elektroniikkateollisuuden menestyksestä kertovia kirjoja. Vaan mikä se on juhla, jos ei ruokaa saa, ja saihan sitä. Tarjoiltu päivällinen, kermaperunoita ja härkää, oli mitä mainiota ja sitä oli riittävästi. Hyvin järjestetyssä illanvietossa ei oltu unohdettu edes alkoholitonta juomatarjoilua.

Piste iin päälle, sauna

Loistavan juhlaosuuden jälkeen olikin jäljellä enää se sauna, joka olikin sitten lämmin vaikka kuinka myöhään. Juomienkaan loppumisesta ei ollut pelkoa, joten mikäs oli juhlakansan siinä liotessa. Pientä ihmetystä aiheutti lähinnä toista sitsitilaa käyttäneen PoTa-kaadon aikainen poistuminen paikalta. Kaiken kaikkiaan Club Electronican 10-vuotisjuhlat olivat erittäin onnistuneet. Sössö kiittää ja onnittelee lämpimästi.

Teksti: Pyry Ekholm
Kuvat: Nasa

Tähti on sammunut

Yksi NASA:n vanhimmista luotaimista, Pioneer 10, on lopettanut menestyksekkään tehtävänsä.

kuolemanalue, jollaiseksi sitä aiemmin luultiin. Pioneer 10 oli myös ensimmäinen luotain, joka kävi Jupiterin lähellä ja otti siitä kuvia. Ohitettuaan Jupiterin luotain jatkoi ulkoaurinkokunnan tutkimista keskittyen aurinkotuuliin ja aurionrakenteen ja sen magneettikenttien tarkastelemiseen.

Vanhus hiipui hiljalleen

Pioneer 10:n tieteelliset tehtävät päättyivät 31.3.1997. Se kuitenkin jatkoi lähetystään edelleen, kunnes 7.2.2003 sen heikko signaali ei enää kuulunut. Vanhuksen teholahteen voimavarat eivät enää riittä tarpeeksi voimakkaan radiosignaalin aikaan saamiseen, eikä NASA:lla ole suunnitelmia uuden yhteydenottoyrityksen varalle. Viimeiset signaalit saatiin tammikuun 22. päivä kuluvaan vuotta ja telemetriatietojen virta loppui huhtikuussa 2002. Pioneer 10 siis sammahti arvokkaasti vanhuuteen.

Pioneer 10 tehtävä oli menestys. Se selvisi asteroidivyöhykkeestä, välitti hienoja kuvia Jupiterista ja kertoi paljon ulkoaurinkokunnasta ja auringosta. Nyt hiljentynyt luotain jatkaa edelleen matkaansa kuuluisa tervehdyslaatta mukanaan kohti Aldebaran tähteä Härän tähdistössä. Matkaa on 68 valovuotta, ja Pioneer 10:ltä kuluu noin kaksi miljoonaa vuotta punaisen jättiläisen luo pääsemiseen. Toivon mukaan siellä sen löytää joku.

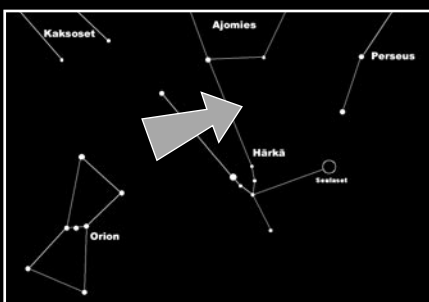
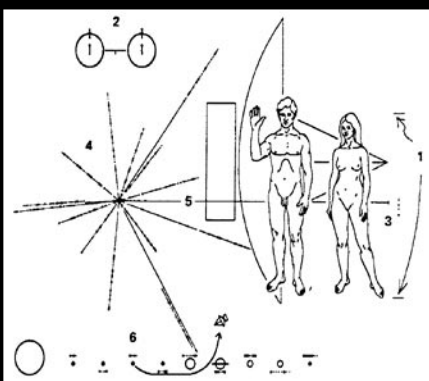
Pioneer 10 oli yksi kolmentoista luotaimen sarjasta, jotka tutkivat mm. Venus-planeettaa, aurinkotuulia, auringon rakennetta ja magneettikenttiä. Pioneer 10 oli näistä pitkäikäisin toimien komeat 30 vuotta. Sen tehtäviin kuului Jupiterin tutkiminen, aurinkokokeita sekä kokonaisen myytin, asteroidivyön vaarallisuuden, vääräksi todistaminen. Pioneer luotaimet myös todistivat, että avaruusaluksen vakauttaminen pyörimisliikkeellä toimii.

Pioneer 10 laukaistiin 2.3.1972. Se oli ensimmäinen alus, joka läpäisi asteroidivyön Marsin ja Jupiterin välissä. Näin se osoitti, Pioneer 11:sta kanssa, ettei asteroidivyöhyke sittenkään ole

▲ Näkemys Pioneer 10:stä Jupiterin lähistöllä.

▲ Pioneer 10:n mukanaan kantama laatta.

◀ Katsopa jonkin kirkas ilta taivaalle ja etsi tämä osa taivaankannesta. Pioneer 10 on taivaalla nuolella merkityn tähden, Aldebaranin, kohdalla.

Siperiassa ei WLAN toimi.

Sössön tutkivan journalismin osasto käy TKK:n aalto-verkon kimppuun

Teksti: Pyry Ekholm, Jaakko Seppänen

Kuvat: Jaakko Seppänen, Juuso Alanen

Kesäihmisille tiedoksi: wlan toimii myös ulkona osastorakennuksen välittömässä läheisyydessä. Ainakin Jaakko Seppäsellä toimi.

Mikä se semmoinen veelan on?

Kyseessä on langaton, siis radion välityksellä toimiva lähiverkko. Sitä voisi verrata lankapuhelmiin ja kännyköihin. Vain piuha puuttuu. Esimerkiksi kannettavaan tietokoneeseen asennettu WLAN kortti sisältää itse verkkosovittimen radioineen, jolla otetaan yhteys tukiasemaan. Tukiasemasta liikenne sitten jatkaa vanhaa kunnan Ethernettiä pitkin eteenpäin. Siirtonopeudet ovat yleisessä käytössä olevissa standardeissa joko 2 tai 11 megabittiä sekunnissa, TKK:n aalto-verkon tapauksessa tuo yksitoista.

Mulle ja!

Aalto-verkkoon käsiksi pääseminen vaatii rautatasolla IEEE 802.11b standardin mukaisen verkkokortin ja, yllätys yllätys, riittävän hyvin kuuluvan tukiaseman, tolpan. Verkon asetukset hoituvat automaattisesti.

Softatasolla tarvitaan vielä SSL-salaus tuella varustettu selain. Sitten olisi syytä olla toimiva ATK-keskuksen käyttäjätunnus ja nettisalasana. Nettisalasana on pakollinen, koska langaton verkko on jokseenkin avoin - verkon radioliikenne on salaamatonta - ja siis lisäsuojan tarpeessa. Aalto-verkko vaatii sisään-

Ihan näin lähelle tukiasemaa ei tarvitse päästä...

...muttei näin kauaskaan kannata joutua. Siperiassa WLAN ei enää pelaa. Nollasignaalia pitelee Pyry Ekholm.

kirjautumisen, joka tehdään selaimella. Sössön tutkivan journalismin osasto toteaa nämä järjestelyt riittäviksi.

Mutta entäs itse verkko?

Sössön tutkivan journalismin osasto on saanut tietoja luotettavilta lähteiltä, joiden mukaan sähköosaston WLAN toteutus on tehty mahdollisimman halvalla ja lähes suunnittelematta. On siis ostettu halpoja tukiasemia ja sijoitettu ne hihavakiolla. Ei näin. Rangaistuksena julkaisemme rankan kaksipäiväisen testin tulokset. Testaajat kävivät läpi lähes koko osaston, Siperiaan asti.

Tutkimus keskittyi opiskelijoiden käyttämiin tiloihin, eli pääkäytävään, valotaloon, luentosaleihin ja tietysti kiltikseen. Verkosta ei löytynyt juurikaan aukkoja. Päinvastoin reilusti yli puolet testatuista paikoista kuuluu alueeseen, jolla kuuluu samanaikaisesti useita tukiasemia. Esimerkkinä voidaan ottaa esille osaston aula, josta testikone jutteli kuudelle (6) tolppalle. Mainittakoon, että optimi tässä olisi ettei ainakaan samaa

kanavaa käyttäviä tukiasemia kuuluisi useampia päällekkäin, koska tuloksena on verkon kapasiteetin putoaminen. Itse asiassa koko osaston pääkäytävä kaikissa kerroksissa on viimeistä neliometriä myöten vähintään kolmen tukiaseman aluetta.

Tukiasemissa tuntuu siis olevan vähintäänkin riittävästi potkua. Sössön tutkivan journalismin osasto onkin sitä mieltä, että verkon rakentajat ovat aliarvioineet tolppien tehon, ja sijoittaneet ne liian lähekkäin. Lisäksi kaikki näkemämme tukiasemat olivat samanlaisia, eikä siis eri tiloissa ole käytössä eri tehoisia tolppia tilan vaatimusten mukaan. Saamiemme tietojen mukaan tämä on myös ensimmäinen testi, joka sähkön WLANille tehtiin.

Reikiä softassa, aukkoja palvelussa

Vaan löytyi niitä aukkojakin, kolme kapapalaa. Osaston neuvotteluhuone L311 oli näistä ensimmäinen. Kyseinen tilahan on niin hyvin sähköisesti suojattu, ettei

siellä edes kännykkä toimi. Tilanne vaati selvittämistä ja sekin saatiin: huoneeseen ei ole tolppaa laitettu koska tukiasemaa varten tarvitsisi vetää uusi kaapeli. Toisen aukko kattaakin sitten koko I-siiven pohjoispään. Siellä on tehoelektronikan laboratorio, akustiikan laboratorion "Siperia" nimellä tunnetut tilat, elektronikan valmistustekniikkaa ja pari muuta instanssia. Luulisi sinnekin langattoman verkon kantavan. Kolmas aukko on protopajassa, mutta sirkkelihän ei lähiverkkoa tarvitse. Lisää aukkoja voi löytyä myös laboratorioden tiloista, joita ei nyt tutkittu, etenkin jos seinissä on tavallista enemmän rautaa.

Parannusta kuitenkin tapahtunut

Ei sillä etteikö aaltoverkon-suhteen olisi menty parempaan päin. Sössö 2/2001 tietää kertoa WLAN-verkon ensimmäisistä vaiheista seuraavaa:

"Ottaen huomioon Otaverkon WLAN-kuuluvuuskartan, toimii WLAN sähköteekkarin kannalta poskettoman huonosti. Verkko pitäisi saada varsinkin Slafkan osalta toimintaan, ja tukiasemien sijaintitiedot meilläkin julkisiksi, jotta paljon sähkötalolla aikaa viettävän olisi mitään mieltä hankkia omaa kannettavaa WLAN-kortilla. Tässä vaiheessa täytyy vain toivoa, että langaton lähiverkko on vasta kokeiluvaiheessa, ja tulevaisuus on valoisampi."

Nythän tilanne on pikemminkin se, että verkko toimii liian hyvin. Vaan yksi asia on matkan varrella unohtunut täysin. Minkäänlaista kuuluvuuskarttaa tahi tukiasemien sijainteja ei ole julkaistu, muuten kuin maininnalla "melkein koko sähköosasto" ATK-keskuksen kuuluvuuslistauksessa. Sössön tutkivan journalismin osasto toivookin pikaista parannusta asiaan.

Miten testattiin?

Aalto-verkko testattiin yhdellä läppärillä, jossa oli Orinocon WLAN kortti. Minkäänlaista kapasiteettitestiä ei siis voitu suorittaa. Kuitenkin verkon siirtonopeudet havaittiin varsin hyviksi.

Lisää tietoa löytää osoitteesta
<http://www.hut.fi/atk/palvelut/aalto/>

Politrukki

Politrukki on suorasukainen ja hiukan karkea - toisinaan jopa poliittisesti epäkorrekti.

Politrukki ryhtyy kapitalistiksi

Politrukki joutui vaikean identiteettikriisin kouriin. Yrityskauppojen myötä tuotenimet ja niiden takana olevat yritykset alkavat olla vastaavuussuhteiltaan samaa tasoa kuin tupakan markkinoinnin korrelaatio teholliselle joutuneen ketjutupakoijan todellisuuden kanssa. Menneeseen ei kuitenkaan ole paluuta, koska niin houkuttelevalta kuin Valtion Makeistehdas vanhan stalinistin korvaan kuulostaakin, on aika ajanut jo sen ohi. Siispä politrukki päätti supistaa maailmankuvaansa ja ryhtyi kapitalistiksi.

Suomalaisen politiikan kuva on tänä päivänä kuin pohjalainen lakeus sumuisena sunnuntaiaamuna: Edessä aukeaa loputon harmaus jota ei häiritse edes krapulaansa pois nukkuva häjy. Loputtomalla konsensuksen rämeellä oppositio on jopa hallitustakin masentavampi. Siksi politiikan areenalle astuukin nyt uusi voima - Politrukki ja kansallinen voittajapuolue.

Kansallinen voittajapuolue varmistaa kansallisen turvallisuuden liittämällä Naton Suomeen. Kotimaan ongelmat hoidamme työreformilla joka lopettaa työttömyyden. Rikolliset heitämme vankilaan. Kaikki saavat korkeakoulututkinnon - vessojamme siivoavat vastedes sanitetian maisterit. Energia revitään tietysti töpse-

leistä. Sähköä niihin tuottavat uudet ydinreaktorit, jotka rahoitetaan ilman valtion tukia halpakorkeaisella lainalla joka maksetaan takaisin jalostamalla käytetty ydinpolttoaine korkeatasoisiksi lopputuotteiksi joita myydään Suomen suurimman kauppakadun - Kehä III:n - varrelle perustetussa Valkoinen norsu -myymälässä.

Tarjolla olisi perhekokoisia parin kilotonnin latauksia, suuren mittakaavan vetylatauksia, joka terroristin lemppari - likainen pommi sekä tietysti neutronipommi, kapitalistin mielialase joka tuhoaa vain elollisen jättäen tuotantovälineet ehjiksi. Tehokkuuden nimissä toiminta olisi täysin yksityisten käsissä eikä valtio uhraisi rahaa puuhasteluun - mitä nyt hankittaisiin hyvänmiehenkaupoilla parit ennaltaehkäisevät aseet ja pahan päivän varalle tuomiopäivän vehje.

Siis kapitalistitrukin eväillä kansantalous nousuun, kansallinen arvovalta kattoon ja ne jotka eivät arvosta vähintään pelkäävät.

Vaihtoehtoisesti kansa voi äänestää valtaan "Lipposen kolmosen", johon kuuluvat kolme sosialidemokraattista keskustakokoomuspuoluetta - ellei sitten yksi jää oppositioon. Mitä "Lipposen kolmonen" sitten neljän vuoden kuluessa tekee? Luonnollisesti jatkaa työttömyyden puolittamista - ehkä lopulta onnistuen siinä.

Teksti ja kuvat: Mikko Jäntti

Praha, Tsekin ylpeys

Oletko jo menettänyt sydämesi Prahalle/ Prahassa? Uskallatko menettää? Jos et, älä lue pitemälle.

1 2

Kaksiosaisessa sarjassa kerrotaan Prahan ihmeistä.

Mikä Praha, missä ?

“Halpaa olutta”. “Kaunis kaupunki”. “Itä-Euroopan helmi”. Näitä kommentteja kuullaan usein Prahan-kävijöiltä. Mutta Prahassa on paljon muutakin kuin kauniit maisemat ja maukkaat oluet. Erittäin monisäikeisen ja rikkaan historian kokenut Praha mainitaan ensimmäisen kerran kirjoituksissa jo 800-luvun lopussa Moldaun (Vltava) joenmutkaan perustettuna asutuksena. Praha on ollut historiansa aikana usein Böömin (Bohemia) tapahtumien keskipisteenä ja sekä tsekkien ylpeydenaiheena jo pelkästään monien kauniiden ja vanhojen rakennustensa ansiosta. Kommunistisen vallan aikana 1900-luvun puolestavälistä vuoteen 1989 asti vanhoja rakennuksia on restauroitu, mutta samalla myös kommunistien valtakoneisto yritti pitää vanhat arvokkaat rakennelmat salassa länsimailta, jottei turismi kasvaisi liikaa ja uhkaisi kylvää kapitalismin siemenen Varsovan liiton alueelle.

Tynin kirkko vanhan kaupungin torilla.

Venceslauksen aukio, mielenosoituksia, kalliita kauppoja ja huimia määriä turisteja.

Vuonna 1989 Tsekki vapautui ns. samettivallankumouksessa, jolloin viikkojen mittaiset jokapäiväiset mielenosoitukset saivat kommunistit eroamaan Tsekkoslovakian johdosta. Parhaimmillaan Prahan keskustassa sijaitsevalla Venceslauksen aukiolla (Václavské náměstí) oli puoli miljoonaa mielenosoittajaa.

Vuoden 1989 jälkeen turismi on kasvanut räjähdysmäisesti ja nykyisin Prahassa käy 5 miljoonaa turistia vuosittain, mikä siis tarkoittaa keskimäärin noin reilua 10 000 turistia päivittäin. Valitettavasti tämä näkyy myös katukuvassa turistien loputtomana virtana joka ainakin pidemmän päälle oli allekirjoittaneelle hieman ahdistavaa.

Turistikierros, kaikki valmiina?

Prahan keskustan jakaa keskeltä kahtia Vltava-joki ja tärkeimmät nähtävyydet sijaitsevat lähellä jokea. Joen länsipuolella kohoaa 318 metrin korkeuteen kohoava Petrínin kukkula, jonka puistoalueella sijaitsee mm. mahtavat näkymät tarjoava 1896 rakennettu näkötorni sekä vuonna 1140 perustettu Strahovin luostari.

Strahovin alueella sijaitsee myös massiivinen kommunistien rakentama betonihirru Strahovin stadion, jonka sisälle mahtuisi 4 täysikokoista jalkapallokenttää tai vaikkapa noin 200 000 ihmistä (90-luvun alkupuolen Pink Floydin konsertissa oli arviolta 140 000 ihmistä).

Tärkein nähtävyys sijaitsee kuitenkin hieman Petrínistä pohjoiseen eli Hradcanyn kukkulalla komeasti joenmutkan maisemaa hallitseva Prahan linna (Pražský Hrad) ja sen linnapihalla sijaitseva uljas goottiarkkitehtuurin helmi Pyhän Vituksen katedraali (St. Vít) joka rakennettiin kolmessa vaiheessa vuosina 1344-1929 eli siis melkein 600 vuoden ajan! Katedraali on todella vaikuttava niin ulko- kuin sisäpuoleltakin ja ehdottomasti käymisen arvoisin niin kuin on myös koko linna-alue.

Linnakukkulan juurella on vuonna

1257 perustettu Malá Stranan alue, jossa on paljon kapeita kujia ja portaikkoja, barokkifasadeita sekä turistiliikkeitä ja tietenkin massoittain turisteja. Alue on historiallinen, sinne ei ole rakennettu juuri mitään sitten 1700-luvun lopun.

Nähtävyyksien lomassa voi käydä rentoutumassa Petrínin puistossa tai ottaa hammasratasvaunun ylös Petrínin kukkulalle tai käydä vaikka Andelin lähellä sijaitsevalla W.A.Mozartin Prahan huvilalla missä hän viimeisteli oopperan Don Giovanni vuonna 1787. Huhujen mukaan hän viimeisteli alkusoiton vain

Vanha kansallisteatteri Vltava-joen rannalla.

tuntia ennen oopperan ensi-iltaa huvilansa puutarhassa! Kultturiyliannostuksen oireena syntyvää kuivaa kurkkua voi käydä kostuttamassa Staropramenin panimolla Andelin metroaseman tuntumassa.

Kaarlen silta

Malá Stranasta kannattaa tallustella legendaarista Kaarlen siltaa (Karlův most) pitkin ja ihailla kymmeniä patsaita jotka reunustavat siltaa. Kaarlen silta oli aikoinaan lähes puoli vuosituhatta ainoa Vltava-joen ylittävä silta, perimätiedon mukaan paikalla on ollut silta jo yli 1000 vuotta ja nykyisen muodon silta sai 1400-luvun alussa ellei lasketa suuren tulvan romahduttamaa kolmea siltaholvia vuonna 1890.

Malá Stranan ja Staré Meston päässä olevat siltatornit edustavat goottilais-arkkitehtuurin tyyliä ja hallitsevat Kaarlensillan aluetta. Aikaisemmin Staré Meston päädyn siltatornissa oli esillä mestattuja protestanttiaatelisten päitä. Nykyisin Kaarlen silta on varsinkin iltaisin täynnä turisteja, katusoitajia, kaupustelijoita, kerjäläisiä ja rakastuneita pariskuntia.

Vanha kaupunki

Vilkain turistialue jatkuu siis Kaarlen sillan yli vanhan kaupungin puolelle (Staré Mesto) joka on Euroopan suurin keskiaikainen kaupunkikokonaisuus. Sen kapeat ja tunnelmalliset kivikujat sekä rakennukset tarjoavat läpileikkauksen kuluneen vuosituhannen rakennustyyleistä ja historiasta. Näitä katuja ei koskaan kyllästy kävelemään.

Vanhankaupungin sydän on tori (Staroměstské náměstí) joka oli jo keskiajalla vilkas markkinapaikka ja nykyään turistikojujen täyttämä ja korkealaatuisten turistiravintoloiden reunustama alue. Toria reunustaa historialliset barokki- ja tsekkijugendrakennukset ja keskellä toria on vuonna 1415 roviolla poltetun pyhimys Jan Husin muistomerkki.

Vaikuttavimpia rakennuksia ovat kuitenkin mm. Tynin kirkko, jossa on maineikkaan tähtitieteilijän Tyko Brahen hauta ja raatihuoneen kellotorni jonka yhteydessä on 1410 rakennettu monimutkainen ja näyttävästi koristeltu astrologinen kello, jonka rakentaja kelloseppämestari Hanus Ruze tarinan mukaan sokaistiin jottei hän pystyisi rakentamaan yhtä upeaa kelloa muualle. Kapeita kujia pitkin pääsee mukavasti

Astrologinen kello vanhan kaupungin torilla, huomaa patsaat ja käsittämätön kellotaulu.

Venceslauksen aukiolle johon on hyvä päättää turistikierros.

Vanhankaupungin lähellä sijaitseva juutalaiskortteli Josefov on myös kiinnostava kohde, synagogat ja ikivanha hautausmaa vetävät vierailijoita puoleensa. Käymisen arvoisia paikkoja ovat myös hieman kauempana etelässä sijaitseva Vysehrad linnoitus sekä pohjoisessa sijaitseva Letná puistoalue, josta varsinkin iltaisin aukeaa loistava näkymä yli Prahan vanhan kaupungin kellotornien.

Praha kuhisee elämää

Mikä sitten Prahassa vetää puoleensa? Kaupunki on todellakin kuin paksu historiankirja täynnä kiinnostavia tarinoita sekä melkein käsinkosketeltavaa histori-

an siipien havinaa. Kaupungin katukiviä ovat kuluttaneet mm. säveltäjät Mozart, Beethoven, Chopin, Liszt, Bedrich Smetana ja Pjotr Tšaikovski, astronomit Tyko Brahe ja Johann Kepler, kaikkien aikojen viulisti Niccolò Paganini, seikkalija (ja rakastaja) Giacomo Casanova, satuseppo Hans Christian Andersen, sosialistit Karl Marx ja Lenin, fyysikko Einstein, kirjailijat Frans Kafka, Bertolt Brecht, Albert Camus ja Milan Kundera.

Mikäpä onkaan viettäessä muutama päivä kuluttaessa samoja katuja ja ihaillessa samoja rakennuksia kuin monet kuuluisat taiteilijat ja artistit.

Kirjoittaja vietti kesän 2002 Prahassa Leonardo da Vinci -vaihdossa.

Kekkulointia opiskelun ohessa

Tervehdys!!

Lehden toimitus otti minuun yhteyttä ja pyysi minua kirjoittamaan opiskelijaelämästä. Näin reilun kahden kuukauden ikäisenä diplomi-insinööriä opiskelija-elämä ei tunnu vielä kovin kaukaiselta ja vieraalta. ;) Viime viikonloppuna palailin noihin aikoihin hyppien haalarit päällä batterykossun voimalla KY:n Silliksellä. Paljastaessani jollekin tuntemattomalle, että itse asiassa olen jo DI ja saaden pahennusta aikaiseksi, päätin vain todeta lopuille kyselijöille olevani viidennen vuoden sähköteekkari... Nyt on kuitenkin arki taas palannut ja haalari vaihtunut jakkupukuun.

Faktat minusta: olen 23-vuotias tyttö Sallasta ("Ei, en osaa joikata, enkä tunne ketään tuttuasi Kittilästä"), aloitin opinnot syksyllä 1998 ja innostuin kiltatouhuilusta hyvin pian. Fuksisyksyn vaihtuessa -kevääksi aloitin killassa emäntänä keikkuen saunaillasta toiseen ja siivoten Smökkiä pikku-tunneille asti. Hupitouhuilu oli hauskaa (takahuoneessa ja keittiössä on nimittäin aina parhaat bileet), mutta seuraavana vuonna halusin päästä vaikuttamaan enemmän killan opintomestarina koulutusohjelmien jaon yms. parissa. Lisäksi olen ollut valtuustossa, isosena, TKY:n ja osaston eri toimikunnissa, TKY:n edustajistossa, Nyytin (www.nyyti.fi) yhteisöllisyysasioiden kimpussa, jne.

Yhtään hetkeä, jonka vietin edellä mainittujen asioiden parissa, en kadu. Kiltatoimintaan mukaan lähteminen oli opiskelupaikan valinnan jälkeen ehkä paras päätökseni. En kadu edes niitä hetkiä jolloin väsytti ja kiukutti, sillä ne kaikki ovat kasvattaneet minua ihmisenä. Parasta on ollut tutustua uusiin ihmisiin ja toivon, että osa niistä säilyy jatkossakin elämässäni. Kilta on tuonut elämääni esim. yhden parhaimmista ystävistäni (hallitusvuonna aloitettu maailmanparannusurakka jatkuu yhä edelleen) ja lisäksi tapasin poikaystäväni KY-TKY-opintotyyppien saunaillasta ("Voisiko olla tylsempää paikkaa?").

TEK:n tutkimuksessa kysyttiin valmistuneilta, että mikä on tärkein taito, mitä tarvitsee työelämässä. Selkeästi kärjessä oli ihmissuhdetaidot. Itse allekirjoitan tuon täysin. Lisäksi korostan, että niitä

taitoja ei opi luennolla. Kilta on mitä parhain keino oppia touhuamaan erilaisten ja erinäköisten ihmisten kanssa. Tietysti myös kontaktiverkosto muodostuu hyvin laajaksi ja jo kouluaikana oppii priorisoidaan asioita. Harhakuvitelma, jota yritin jo hallitusvuoteni kumota, oli se, että kiltatoiminta tarkoittaa sitä, ettei kerkeä opiskelemaan. Sitä on helppo käyttää tekosyynä, mutta se ei kanna pitkälle. Opiskelumotivaatio on todella helppo kadottaa, mutta se on vaikea saada takaisin. Asioiden sovittaminen kalenteriin vaatii hiukan järjestelyä ja suunnittelua, mutta se on mahdollista. Jos laittaa kalenteriin kulttuuritoimikunnan kokouksen, niin yhtä hyvin on oikeutettua pitää tärkeimmistä kouluDL:stä kiinni. En itsekään aina onnistunut kaikessa noin ideaalisesti ja monta yötä (tai lähes aina) luin viimeisen yön paniikissa ennen tenttiä, mutta siihen on hyvä pyrkiä. Kiirettä piti, mutta eipähän käynyt aika pitkäksi.

Koska olen kovaa vauhtia muuttamassa tylsäksi diplomi-insinööriksi ja

keskiluokkaistumassa, ajattelin kertoa teille näin lopuksi pari vitsiä.

- Kuka on se hunajainen muurahainen joka hyppäsi iholle?

- Ant_hony Hop_skins

- Kuka on se punainen ulkoavaruuden muukalainen joka lifttaa "elimellään"?

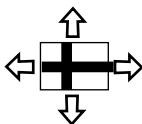
- Alf_red Hitch_cock

Vanhan aktiivin sydäntä lämmittää, että kilta voi hyvin yhä edelleen. Toivottan tsemppiä nykyisille toimijoille, jotta myös opinnot tulee hoidettua kunnialla ja suosittelen kiltatouhuilua lämpimästi kaikille uusille innokkaille!!!

Kevätaurinkoa,
Sanna Davidsainen
(sanna.davidsainen@hut.fi)

Sanna Davidsainen, tutummin Sanna D, on saanut i-kirjaimen.

Ulkomestarin palsta

Kiltamme ulkomestari Outi Koski ärähtää, usein Lontoon tai Tukholman murteella.

Utrikesmestarens tänkar

I förra Sössön var det ett artikel på engelska, eftersom tidningen ville erbjuda också något åt utländska studenter. Denna gång bestämde jag att tillverka texten på det andra inhemska språk, svenska. Söka att undkomma!

En evig fråga i Finland är egentligen, skulle vi ha svenska obligatoriskt i skolan. Varje människa har sitt eget åsikt, och ofta är de ganska fasta. Borde man lära sig svenska i Finland? Det finns mycket människor både för och mot ideen. Jag själv har ändrat mig många gånger under min levnad.

Under PoTa-veckan var jag värdinnan till vårt gilles svenska gäster, det heter jag tillbrinde varje dag nästan hela dagen från onsdag morgon till söndag eftermiddag med Elektroteknologsektionens Kalle Anka Kommitte (EKAK) från Chalmers, Sverige. Pojkarna och flickan hade resat hit nästan 24 timmar för att delta i vår årsfest och, det viktigast, arrangera

ärlig Øhlhäfv I Smökki. Om Øhlhäfv finns det en andra artikel I denna Sössön, men tyvärr är det bara på finska. Ändå finns det några bra bilder om händelsen!

Men kanske skulle jag hålla mig till ämnet. Med EKAK förstod jag första gång hur bekväm är det att känna till svenska. Det gjorde allt mycket lättare. Faktiskt, Finland är ju ett tvåspråkigt land, och det är inte absolut en dålig egenskap. En bra fråga dock är, varför är några finländare bara svenskt? Jag menar, borde vi alla sedan lära oss två språk, finska och svenska?

Jag själv är mycket glad, att jag har studerat svenska. Språket kan jag inte så väl, men förhoppningsvis blir jag bättre och bättre. För att det skulle verkligen hända, måste jag använda språket. Till exempel skriva något till vår gilles egna Sössön. Om ni har förstod allt upp till hit, så har ni kanske också märkt, att svenska är inte så svårt. Till och med Outi kunde skriva ett artikel på det språket! Sist vill jag bara säga, att jag hoppas, att alla ni som gillar svenska inte så mycket använder det ändå i sitt liv, träffar trevliga svenskar och märker, att det är inte alls so svårt. Egentligen är det mycket kul!

Outi Koski med öl...

Mikroelektroniikkakeskus Micronovan avajaiset

Teksti ja kuvat: Antti Karilainen

**Otaniemen
Mikroelektroniikkakeskus
laajennuksineen Tietotie 7:
ssä sai laskiaistiistaina 4.3.
uuden nimen: Micronova.
Paikalla oli yritysjohtajia,
ministeri Sauli Niinistö,
kansainvälistä lehdistöä
sekä Sössö-lehden
ajankohtaistoimitus.**

Sössön numerossa 7/2002 tutustuttiin jo uuteen Mikroelektroniikkakeskukseen, joka on siis TKK:n ja VTT:n yhteinen projekti. "Projektin läpiviemiseksi poliittisella tasolla tarvittiin kahden suuren tahon yhteinen hanke, jotta saavutetaan tarpeellinen synergiaetu", kertoo VTT:n erikoistutkija Jaakko Salonen. Niinpä niin, mietin, kun Salonen johdattaa toimittajaporukan pukeutumaan puhdistilaa varten.

Uuden siiven puhdistilarakenne on nk. sormirakenne, jossa joka toinen huone on huoltotilaa ja viereinen aina varsinaista puhdistilaa. Tällainen rakenne parantaa puhdistilan puhtautta. Suuri osa puhdistilasta on VTT:n ja TKK:n käytössä, osaa vuokrataan yksityisille yrityksille, joilla ei ole varaa rakentaa omia tilojaan. VTT palveleekin juuri suomalaisten yritysten kehittämistä ja tointia tähtää niiden kilpailukyyn parantamiseen.

Kierrämme puhdistiloja läpi suoja-asusteissa, kaikkialla on uutta ja säihkyvää, ja mikä tärkeintä: puhdasta. "Yhden kerroksen puhdistiloihin tarvitaan käytännössä neljän kerroksen rakennus", selostaa Salonen. Ilma kiertää lattian ja katon välissä, ja sitä puhdistetaan jatku-

Micronovan avajaiset vetivät väkeä korkean tason vaikuttajia myöten.

vasti massiivisen ilmastointijärjestelmän voimin.

Piikiekoista tehdään monen vaiheen kautta esim. pikkuruisia transistoreja tai muunlaisia mikromekaanisia laitteita. Prosessointi menee niin, että piikiekon

DDR:stä kotoisin olevalta näyttävä laite on osa 35 Meuron pottia, joka uuteen elektroniikkakeskukseen käytettiin.

pinnalle kasvatetaan erilaisia kerroksia, jotka kuvioidaan fotolitografisesti. Kun näitä kerroksia on riittävästi päällekkäin, ne muodostavat toimivan komponentin.

Harmaita hiuksia aiheuttaa alan nopea kehittyminen, jolloin erittäin kalliit tuotantolaitteet vanhenevat nopeasti. Modernit tilat ovat kuitenkin tärkeitä Suomen kaltaiselle pienelle maalle ja sen hitech-yrityksille. Kokonaisten mikroelektroniikkatehtaiden hinta lasketaan miljardeissa euroissa, eikä läheskään kaikilla yrityksillä ole varaa sellaisiin - tutkimustyöstä puhumattakaan. Keskuksen laajennus maksoi 35 miljoonaa euroa, mistä puhdastiloihin kului 20 miljoonaa.

Varsinaisessa avajaistilaisuudessa valtionvarainministeri Niinistö piti puheen ja vihki nappia painamalla keskuksen, jolloin videotykyssä näkyvät piikiekot liukuivat arvokkaasti uuniin. Myös rehtori Uronen, sekä useiden yritysten edustajat pitivät puheensa. VTT sekä TKK ovat molemmat selvästi satsanneet keskuksen paljon. Nyt odotellessa, että kurssit lähtevät taas kunnolla nousuun, on fiksua valita esim. pari Elektronifysiikan kurssia.

Tämä laitteen nimi on Kiekkobonderi.

POTA82

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikilta ry kiittää tukijoitaan.

ABB

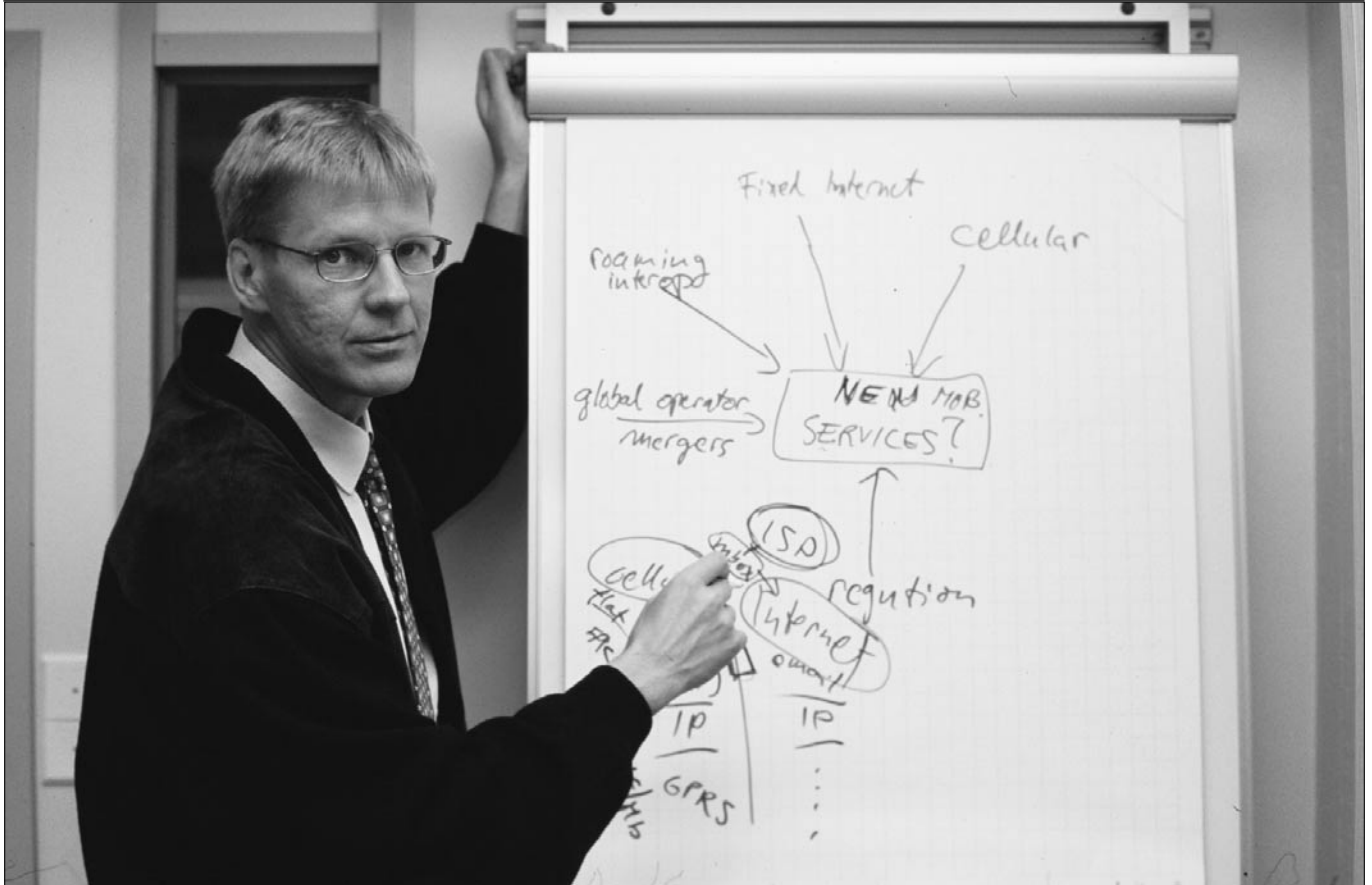

A P L A C
www.aplac.com

elisa

ERICSSON

NOKIA

sonera

Proffatreffeillä Heikki Hämmäinen

Tekniikan tohtori kirjoitti
opettamaansa asiaa fläppitauluun.

**Sössö haastattelee
tapansa mukaan osaston
uudet professorit. Tällä
kertaa vuorossa on Heikki
Hämmäinen, uusi tietoverk-
koliiketoiminnan professori.
Hämmäinen aloitti opinnot
Teknillisessä korkeakoulussa
ja on palannut takaisin
vuoroteltuaan aina välillä
yritysmaailmassa.**

Teksti ja kuvat: Antti Karilainen

Tietoverkkolaboratorioon perustettiin uusi professuuri, ja tekniikan tohtori **Heikki Hämmäinen** valittiin ensimmäiseksi tietoverkkoliiketoiminnan professoriksi. Osasto ja laboratorio satsasi näkyvästi melko uuten ilmiöön: verkkobisnekseen. Muissakin kauppa-

korkea- ja teknillisissä korkeakouluissa ympäri maailmaa on katsottu aiheelliseksi aloittaa tieteellinen tutkimus verkkoliiketoiminnasta. "Tietoverkkoihin liittyvän liiketoiminnan arvoketjut ja ansaintalogiikat vapisevat kun Internet ja mobiiliverkot yhdistyvät mobiiliksi Internetiksi", perustelee Hämmäinen.

Opiskeluvuodet tietojenkäsittelyn parissa

Heikki aloitti opintonsa 80-luvun alussa TKK:n silloisella fysiikan osastolla. Siihen aikaan osastojen vastuualueet tietotekniikassa olivat tätä päivää häilyvämmät, ja osa siitä, mitä silloin fysiikan osastolla opetettiin, on nyt hajonnut Sähkö- ja tietoliikennetekniikan ja Tietotekniikan osastojen välille. "Opinnot kulkeutuivat fysiikan ja matematiikan kautta silloisten tietokoneiden softamaailmaan", Heikki kertoo. Hänen virallisena pääaineena olikin systeemianalyysi. Diplomityö oli

tietysti softapainotteinen, sillä Heikki oli töissä Tietojenkäsittelyn labrassa.

Heikki oli aktiivisena silloisessa OtaData ry:ssä, joka oli aikansa suurin kustannusyhtiö ATK-alalla. Samoin Fyysikkokilta ja matematiikan ammattiainekerho Optimi ry tulivat tutuiksi. "Olin mukana voittamassa ensimmäisen amerikkalaisen jalkapallon SM-sarjan, Vaahteraliigan mestaruutta teekkarien joukkueessa, jossa mukana oli myös vanha Sähköinsinööri-kiltalainen Mikko J. Salminen!", hän hehkuttaa. Heikki muistaa myös Teekkarikylän vuoden 1983 suuren hulinan, yleisurheilun MM-kisat.

Työskentelyvuodet akateemisessa ja yritysmaailmassa

Hyppiminen teollisuuden ja korkeakoulun välillä on jatkunut Heikki Hämmäisen työhistoriassa näihin päiviin asti.

Jo 1981 Heikki työskenteli TKK:n leivissä tuntiassistenttina ja myöhemmin siis Tietojenkäsittelyn labrassa. Samana vuonna Heikki vietti aikaa ulkomailla tutkimus-assistenttina DFVLR:llä, ja kannustaakin samalla: "Kaikki syyt, miksei voisi lähteä ulkomaille opiskelemaan ovat loppujen lopuksi turhia". Vuosina 1982-84 Hämmäinen työskenteli Nokialla ohjelmoijana, MM-kisojen telekommunikaatiokoordinaattorina ja Hewlet-Packardilla tuotekehityksessä. Tulevissa vuoden 2005 MM-kisoissa, jolloin Teekkarikylä on taas kisakylänä, Heikki työskentelee samanlaisissa talkoohommissa.

Vuosina 1985-86 Heikki palasi taas Teknilliseen korkeakouluun tutkijaksi. Vuoden 1986 hän vietti kuitenkin Bordeaux'n yliopistossa tutkijana. 1986 alkaen hän toimi projektin vetäjänä TKK:lla ja kirjoitti väitöskirjansa siis 1991.

Kaksi seuraavaa vuotta Heikki työskenteli Nokia Research Centerissä ja vuosina 1993-1994 TINA Consortiumissa Bellcorella USA:ssa Nokian komennus-

miehenä. Vuodesta 1997 viime vuoteen asti Heikki toimi johtotehtävissä Nokia Networksilla. Heikki aloitti kahden vuoden määräaikaisen professuurin Tietoverkkolabrassa: "Veri veti takaisin TKK:lle", hän aloittaa ja jatkaa: "Tarkoitus on tällä kertaa jäädä pitemmäksi aikaa".

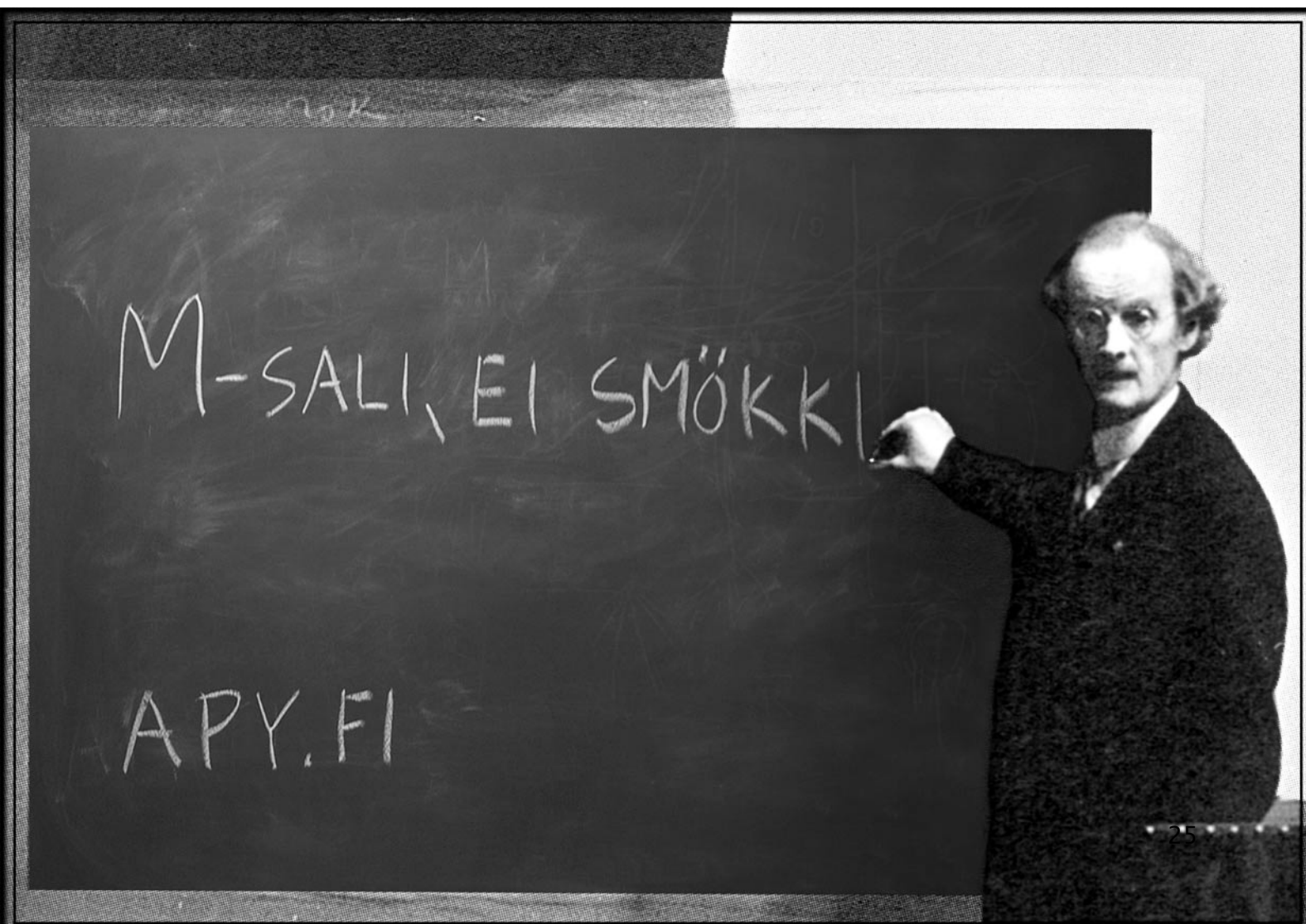
Nyt professorina kasvavalla alalla

Kuten sanottua, Heikki tuli tietoverkkoliiketoiminnan professoriksi osastolle aikana, jolloin "ala kasvaa kuin pullataikina". Internet-teknologia vetää kaikki insinöörit ja ekonomit yhteen: "ekonomit tietysti rahan perässä, insinöörit koittavat välttää turhia riskejä". Professori on määräaikainen, kuten suurin osa laboratorioden työpaikoista yleensäkin. "Pätkätyöläisenä on saatava aina lisänäytöä", toteaa Hämmäinen aikomuksenaan selvästi jäädä kauemmaksikin aikaa kuin kahdeksi vuodeksi.

Alan kasvua kuvaa hyvin opiskelijoidenkin innostus. Heikki kertoo: "Minulla

on noin kymmenen uutta dippatyötä valvottavana - saman verran kuin professoreilla yleensä yhdessä vuodessa, vaikka aloitin vasta tammikuussa!". Suurin osa töistä tehdään luonnollisesti teollisuuteen. Hämmäinen toimii nyt vuoden alusta Telecommunications Management -pääaineen professorina. Pääaine voidaan valita myös Tuotantotalouden ja Tietotekniikan osastoilta, ja kursseja siinä on luonnollisesti molemmista. "Yhteistyö Informaatioverkostojen professorin **Riitta Smedsin** kanssa näyttää pelaavan hyvin", kertoo Heikki.

Tulevat yleisurheilun kisat ovat lehellä Heikin sydäntä, samoin kuin Itämeri ja luonnonsuojelu. Kaikenlainen urheilu, kuten squash, tennis, laskettelu ja hiihto kuuluvat tietenkin kuvioihin, ja Tietoverkkolabra hoitaa työntekijöiden kuntoa omalla sählyvuorollaan. Tuntuu olevan asiat terveellä pohjalla, kuplan puhkeamisesta huolimatta.

LC Helsinki geht Aachen

Teksti ja kuvat: LC Helsinki

EESTEC LC Helsinki vieraili tammikuussa Saksassa LC Aachenin luona. Seuraavassa kuvakollaasi matkaltamme. Lisätietoja ja tarinoita matkasta saa kysymällä, joskus jopa kysymättä, mutta arvelimme kuvien kertovan enemmän kuin tuhat sanaa. Lisätietoja EESTECistä voi saada käymällä osoitteessa <http://www.hut.fi/~eestec> tai lähettämällä postia osoitteeseen okoski@cc.hut.fi

Perinteiseen tapaan matkan ensimmäiset GT:t tuli nautittua jo koneessa matkalla Kööpenhaminaan. Toinen pakollinen perinne toteutui Kööpenhaminan kentällä. Seuruettamme kuulutettiin nimeltä, jotta kone pääsisi lähtemään ajoissa.

Nyt heevataan! Pääsimme saksalaisen oluen makuun paikallisessa opiskelijoiden kellaribaarissa. Käytössä oma hana koko illan järjestävän tahon laskuun. Suomalaiset tosin saivat virran ehtymään ennen paikalta poistumista. :) Lisäksi tutustuttiin saksalaiseen raklettiin ja kuunneltiin laatumusaa.

Siellä ne olivat,
pahat pojat.

Takarivissä Vesa, Aki, Laura, Carsten, Robert, Benno, Outi ja Volker, edessä Ville ja Kalle. Yhteiskuva kaikista viimeisenä päivänä. Rekan takana on Saksan ainoa teknillinen korkeakoulu, RWTH Aachen.

Kansainvälisyyttä á la EESTEC: Laura Belgiassa, Aki puoliksi Alankomaissa, puoliksi Belgiassa, Vesa Belgiassa, loppuporukka Saksan puolella.

Kölniläinen liikeidea: annetaan ihmisille oma lasi käteen jo ovella, ja sitten baaritiskiltä juomaa ilmaiseksi niin paljon, kuin jaksaa nautiskella. Ja suomalaisillahan on tunnetusti kova jano, jonka jälkeen armotonta biletystä!

Killan tulevia tapahtumia

Maaliskuu	24.3.	Ulkkarisauna Rantsu
	27.-29.3.	Kotipitkä excursio
	31.3.	Miesten ja naisten sauna Rantsu & OK20 pieni
Huhtikuu	7.4.	Laulukoesauna Rantsu
	11.4.	Kulttuuri-ilta OK20 iso

Opiskelu onmpi
vaivatonta, kun vain
tietää onko njet vai da.